

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 & ΤΡΙΤΗ
7 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ:

ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Αριστοφάνη

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

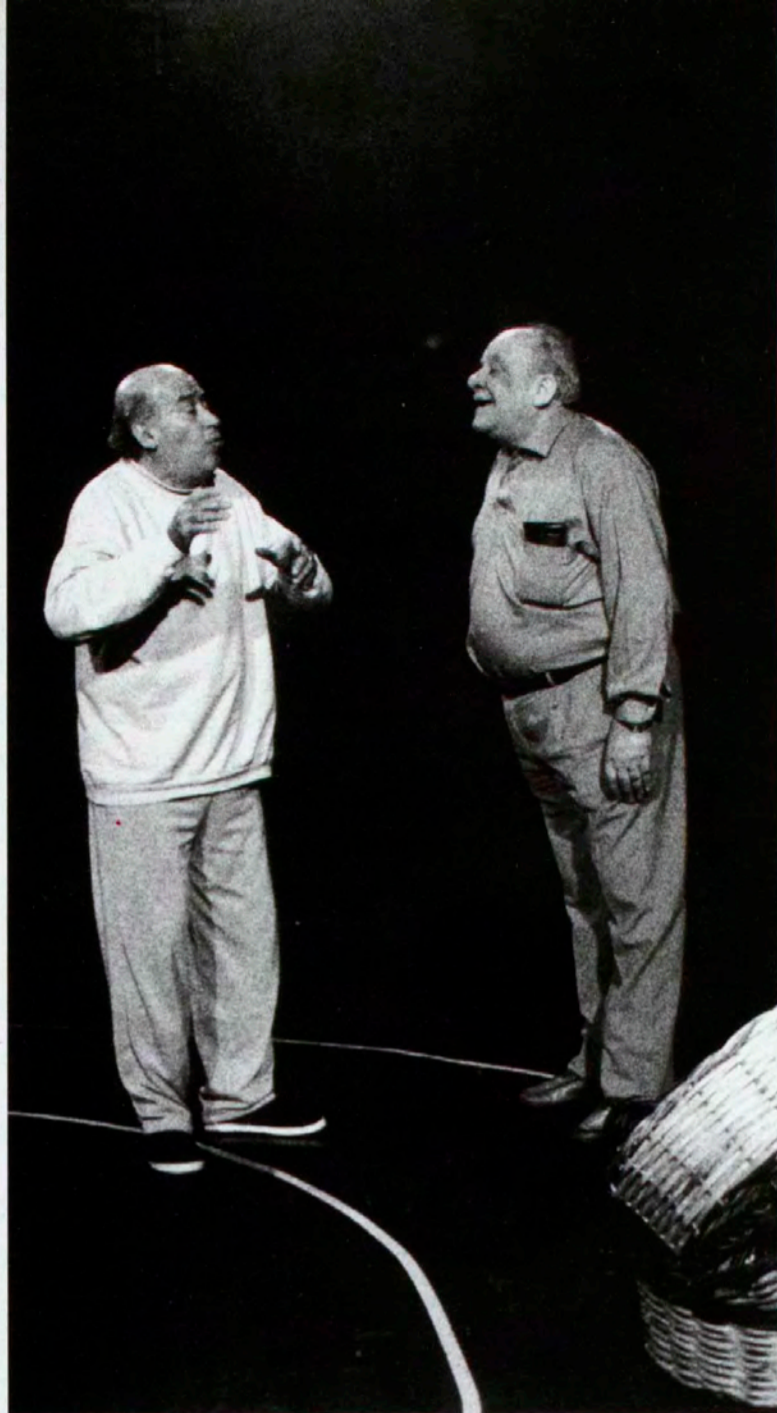
Μετάφραση:	ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ
Σκηνοθεσία:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Σκηνικά Κουστούμια:	ΑΓΝΗ ΝΤΟΥΤΣΗ
Μουσική:	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Χορογραφία:	ΔΩΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
Μουσική διδασκαλία:	ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΟΥ
Βοηθός σκηνοθέτη:	ΝΤΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
Βοηθός σκηνογράφου:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΧΤΑΝΙΔΗΣ
Βοηθός ενδυματολόγου:	ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Εκτέλεση κουστουμιών:	ΕΙΡΗΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Καπέλα:	ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΜΠΕΝΟΥ
Ειδικές κατασκευές:	ΕΙΡΗΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Σιδηροκατασκευές:	ΓΚΥ ΜΑΤΙΣ
Μάσκες χορού	ΑΦΟΙ ΑΛΑΧΟΥΖΗ
Κατασκευή σκηνικών:	ΜΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ζωγράφος σκηνικού:	ΑΓΝΗ ΝΤΟΥΤΣΗ
Κατασκευή φελιζόλ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΑΤΑΣ
	ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
	ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΟΥΜΑΣ
	ΠΟΠΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΡΕΠΚΟΣ
	ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Υπεύθυνη δημ. σχέσεων:	ΠΟΛΥ ΚΡΗΜΝΙΩΤΗ

Δ Ι Α Ν Ο Μ Η

Δικαιοπόλις:	Θ. Βέγγος
Κήρυκας:	Σ. Βούτος
Αμφίθεος:	Κ. Πανουργιάς
Πρέσβυς:	Σ. Μπιμπίλας
Ψευδο-Αρτάβας:	Θ. Μπογιατζής
Θέωρος:	Γ. Σταυρόπουλος
Κόρη Δικαιοπόλι:	Φ. Μακρής
Γυναίκα Δικαιοπόλι:	Δ. Δεγαϊτης
Υπηρέτης του Ευριπίδη:	Σ. Βούτος
Ευριπίδης:	Δ. Γιαννόπουλος
Λάμαχος:	Δ. Πιατάς
Μεγαρίτης:	Θ. Μπογιατζής
Γουρουνίτσες-Δ.Δεγαϊτης:	Φ. Μακρής
Συκοφάντης:	Σ. Μπιμπίλας
Κλεισθένης συνοδός Ψ.Αρτάβα:	Δ. Σαραβάνος
Θηβαίος:	Γ. Βελέντζας
Νίκαρχος:	Γ. Σταυρόπουλος
Αγγελιαφόρος Λάμαχου:	Σ. Μπιμπίλας
Γεωργός:	Κ. Πανουργιάς
Κουμπάρος:	Γ. Βελέντζας
Μουπάρα:	Π. Λακιώτης
Κορυφαίος Χορού:	Ν. Καραγεώργος

Χορός: Απόστολος Αυγέρης, Αρώνης Χάρης, Γαλάτης Γρηγόρης,
Δεγαϊτης Δημήτρης, Λακιώτης Παναγιώτης, Μακρής Φώτης,
Μουρδούμης Αλέξανδρος, Σακελλαρίου Τάκης, Σαραβάνος Δημήτρης,
Σειραγάκης Μανώλης, Σκούφης Ηλίας, Τσουρουνάκης Μιχάλης.

Οι "Αχαρνής" του Αριστοφάνη διδάχτηκαν το 425π.χ., έξι χρόνια μετά την έναρξη του Πελοποννησιακού Πολέμου (431 π.χ.). Οι Σπαρτιάτες και οι σύμμαχοί τους, κάθε άνοιξη, πολιορκούσαν την Αθήνα, ρήμαζαν τα σπίτια και τα χωράφια, έκλεβαν τη σοδειά, και οι στριμωγμένοι κάτοικοι μέσα στα τείχη υπέφεραν τα πάνδεινα. Πείνα, στερήσεις και αρρώστιες. Από τον πρώτο χρόνο του πολέμου ξέσπασε μια τρομερή πανούκλα που αποδυνάμωσε τον πληθυσμό. Κάθε φθινόπωρο, με τις πρώτες βροχές, όταν αποχωρούσαν οι Σπαρτιάτες, οι απελπισμένοι Αθηναίοι, έβγαιναν από τα τείχη για ν' αντικρύσουν την ερήμωση και την καταστροφή στα σπίτια και στα χτήματά τους.

Αυτή την ζοφερή κατάσταση περιγράφει η κωμωδία του Αριστοφάνη, αυτή την απελπισία και την απόγνωση κρύβει κάτω από τη σάτιρα και την κωμική υπερβολή. Καταγγέλλει τον πόλεμο, τους πολεμοκάπηλους, τους πολιτικάντηδες και τους κερδοσκόπους που ζουν από τον πόνο και τη δυστυχία των άλλων. Μια κραυγή για Ειρήνη είναι οι "Αχαρνής". Δοξάζει τη ζωή, τα καθημερινά απλά πράγματα, τον έρωτα, το χορό, τις χαρές που προσφέρει η Ειρήνη και που σαρώνει ο πόλεμος. Μέσα από παραληρηματικές και ευθύβολες σκηνές μιας αστείρευτης κωμικής φαντασίας, το μήνυμα που έστειλε τότε -και που σήμερα εξακολουθεί να ακούγεται σαν κραυγή- είναι η ζωογόνος ειρήνη και τα αγαθά που προσφέρει στον άνθρωπο, αντίθετα από το σκοτάδι και το ζόφο που γεννάει ο πόλεμος.